

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ

Του συγγραφέως κ. ΙΩ. ΜΟΥΡΕΛΛΟΥ

46ον

Στην πανσόν, που τους ειχε στείλει ο κ. Οικονομίδης, είχαν πρακτική στοργή. Η Φράου Μαρία, ηλικιωμένη χήρα ενός συσταγματάρχη, ήξερε να περιποιείται τους οίκοφρους της και να συμμορφώνεται σύμφωνα με την πνευματική ανάπτυξη και τον ψυχικό κόσμο του καθενός.

—Η περιεργή σύμπτωση τ'όφρα και δρέθηκαν άδεια τα ίδια δύο δωμάτια που έμενε τέσσερα δόκλιχα χρόνια ο σέρ Οικονομίδης, που έμολογε, δεν θα τον ξεχάσω ποτέ για την ευγενική λεπτότητα του, τους είχε πει η Φράου Μαρία.

—Θα προσπαθήσω να μη μ'α ξεχάσουν και μ'α, της είπε ο Τρύφωνας, κι αυτό εύχαριστησε τη σεαυστή χήρα, που από κείνη τη στιγμή προσπάθησε να προλαβαίνει κάθε τους επιθυμία.

Τις πρώτες ημέρες τους έμπιστευε ο κ. Οικονομίδης, που φαινόταν άνεμος της, τη φορούσε «Ελάν», που τους διευκόλυνε να κάμουν τις απαραίτητες διδακτικές επισκέψεις τους στις διάφορες πινα κοθήκες και στα μουσεία, και να επισκεφθούν τα διάφορα αξιοθέατα μέρη της όμορφης αυτής πολιτείας, που είναι εκπαιδευμένη στις όχθες του ποταμού «Ιζάρ». Οι όχθες του «Ιζάρ» ενώνονται με έντεκα γέφυρες κι αυτό δίνει στον ποταμό μία χαριτωμένη όψη.

Μά το Μόναχο ήταν μία από τις πιο εξαιρετικές Γερμανικές πολιτείες, γιατί ήταν πλουσιότερη με άκριβητα μεγάλα καλλιτεχνικά ανάκτορα και με κτίρια περίφημα για την αρχιτεκτονική τους.

Η συγκίνηση του Τρύφωνα και της «Ελένης» ήταν δυνατή σαν έκαμαν την επίσκεψη των προπαιδίων, που ο βασιλιάς Λουδοβίκος, ο πατέρας του πρώτου «Ελάν» βασιλιά «Όθωνα», έχτισε με τον αρχιτέκτονα Κλέντσε. Στην εσωτερική πλευρά των Προπαιδίων ο Λουδοβίκος είχε διατάξει κι' έχαραχτηκαν με χρυσά γράμματα τα όνόματα των ηρώων της «Ελληνικής επανάστασης» και μέσα σ'αυτά σ'είναι ζωγραφισμένες τοιχογραφίες, που παριστάνουν πολέμους ακήδους από τις μάχες της επανάστασης του 1821. Έκει έμεναν ώρες δόκλιχες, περφόσαν για δει, έβλεπαν και για δει δειροπολούσαν.

Τις τελευταίες μέρες προτού άρχισαν τα μαθήματα έκαμαν την επίσκεψη τους στους διάφορους γκούς κι' έθ'αυ μ'ασαν μέσα στους άλλους την εκκλησία Φράουενκίρchen με τους πανύψηλους πύργους της και την «Ελληνική εκκλησία» του Σωτήρος, που κτίστηκε

από δέκατο πέμπτο αιώνα. Θάμωσαν και το ανάκτορο των Βιτελσμάχων και τέλεψαν την περιήγησή των γυρνώντας στα θαυμάσια περίχωρα και στα δροσάτα πάρκα που στολίζουν την πανωραία αυτή πολιτεία. «Ως τόσο τα μαθήματα άρχισαν και οι περίπατοι διακόπηκαν.

«Όσο περνούσε ο καιρός, τόσο και πιο ικανοποιημένος άπόμνε ο Τρύφωνας απ' τις μελέτες του. Κάθε βράδυ δοηόσσε την «Ελένη» με μαβαίνη γερμανικά και ή χήρα του ήταν δυνατή, γιατί κάθε μέρα έβλεπε πως ή μαθήτριά του τον περνούσε στην επιμέλεια.

Μία μέρα τον συνόδεψε στην Παιδαγωγική «Ακαδημία», που θα μιλούσε ένας περίφημος παιδαγωγός, μα με λύπη της ή «Ελένη» αναγκάστηκε να του δηλογοήσει, πως δεν ήταν άκριβη σε θέση να παρακολουθή, χωρίς σκοτεινά παρκαλοούη και διάλεξη με δες φορές είχε παρκαλοούησει σαν άκριβης μαθήματα από ταχτικούς καθηγητές της «Ακαδημίας», έμενε ικανοποιημένη, γιατί κάθε μέρα τα σημεία που δεν μπορούσε να νιώσει γίνονταν και λιγότερα, ώσπου από τέλος, ύστερα από έξη μήνες, δεν αίσθονότανε πια καμμία δυσκολία να παρκαλοούη και τους πιο δύσκολους καθηγητές. Η χήρα της ήταν άσυγκρατητή.

(Συνεχίζεται)

Το δέκατο πέμπτο αιώνα. Θάμωσαν και το ανάκτορο των Βιτελσμάχων και τέλεψαν την περιήγησή των γυρνώντας στα θαυμάσια περίχωρα και στα δροσάτα πάρκα που στολίζουν την πανωραία αυτή πολιτεία. «Ως τόσο τα μαθήματα άρχισαν και οι περίπατοι διακόπηκαν.

«Όσο περνούσε ο καιρός, τόσο και πιο ικανοποιημένος άπόμνε ο Τρύφωνας απ' τις μελέτες του. Κάθε βράδυ δοηόσσε την «Ελένη» με μαβαίνη γερμανικά και ή χήρα του ήταν δυνατή, γιατί κάθε μέρα έβλεπε πως ή μαθήτριά του τον περνούσε στην επιμέλεια.

Μία μέρα τον συνόδεψε στην Παιδαγωγική «Ακαδημία», που θα μιλούσε ένας περίφημος παιδαγωγός, μα με λύπη της ή «Ελένη» αναγκάστηκε να του δηλογοήσει, πως δεν ήταν άκριβη σε θέση να παρακολουθή, χωρίς σκοτεινά παρκαλοούη και διάλεξη με δες φορές είχε παρκαλοούησει σαν άκριβης μαθήματα από ταχτικούς καθηγητές της «Ακαδημίας», έμενε ικανοποιημένη, γιατί κάθε μέρα τα σημεία που δεν μπορούσε να νιώσει γίνονταν και λιγότερα, ώσπου από τέλος, ύστερα από έξη μήνες, δεν αίσθονότανε πια καμμία δυσκολία να παρκαλοούη και τους πιο δύσκολους καθηγητές. Η χήρα της ήταν άσυγκρατητή.

(Συνεχίζεται)

Το δέκατο πέμπτο αιώνα. Θάμωσαν και το ανάκτορο των Βιτελσμάχων και τέλεψαν την περιήγησή των γυρνώντας στα θαυμάσια περίχωρα και στα δροσάτα πάρκα που στολίζουν την πανωραία αυτή πολιτεία. «Ως τόσο τα μαθήματα άρχισαν και οι περίπατοι διακόπηκαν.

«Όσο περνούσε ο καιρός, τόσο και πιο ικανοποιημένος άπόμνε ο Τρύφωνας απ' τις μελέτες του. Κάθε βράδυ δοηόσσε την «Ελένη» με μαβαίνη γερμανικά και ή χήρα του ήταν δυνατή, γιατί κάθε μέρα έβλεπε πως ή μαθήτριά του τον περνούσε στην επιμέλεια.

Μία μέρα τον συνόδεψε στην Παιδαγωγική «Ακαδημία», που θα μιλούσε ένας περίφημος παιδαγωγός, μα με λύπη της ή «Ελένη» αναγκάστηκε να του δηλογοήσει, πως δεν ήταν άκριβη σε θέση να παρακολουθή, χωρίς σκοτεινά παρκαλοούη και διάλεξη με δες φορές είχε παρκαλοούησει σαν άκριβης μαθήματα από ταχτικούς καθηγητές της «Ακαδημίας», έμενε ικανοποιημένη, γιατί κάθε μέρα τα σημεία που δεν μπορούσε να νιώσει γίνονταν και λιγότερα, ώσπου από τέλος, ύστερα από έξη μήνες, δεν αίσθονότανε πια καμμία δυσκολία να παρκαλοούη και τους πιο δύσκολους καθηγητές. Η χήρα της ήταν άσυγκρατητή.

(Συνεχίζεται)

Το δέκατο πέμπτο αιώνα. Θάμωσαν και το ανάκτορο των Βιτελσμάχων και τέλεψαν την περιήγησή των γυρνώντας στα θαυμάσια περίχωρα και στα δροσάτα πάρκα που στολίζουν την πανωραία αυτή πολιτεία. «Ως τόσο τα μαθήματα άρχισαν και οι περίπατοι διακόπηκαν.

«Όσο περνούσε ο καιρός, τόσο και πιο ικανοποιημένος άπόμνε ο Τρύφωνας απ' τις μελέτες του. Κάθε βράδυ δοηόσσε την «Ελένη» με μαβαίνη γερμανικά και ή χήρα του ήταν δυνατή, γιατί κάθε μέρα έβλεπε πως ή μαθήτριά του τον περνούσε στην επιμέλεια.

Μία μέρα τον συνόδεψε στην Παιδαγωγική «Ακαδημία», που θα μιλούσε ένας περίφημος παιδαγωγός, μα με λύπη της ή «Ελένη» αναγκάστηκε να του δηλογοήσει, πως δεν ήταν άκριβη σε θέση να παρακολουθή, χωρίς σκοτεινά παρκαλοούη και διάλεξη με δες φορές είχε παρκαλοούησει σαν άκριβης μαθήματα από ταχτικούς καθηγητές της «Ακαδημίας», έμενε ικανοποιημένη, γιατί κάθε μέρα τα σημεία που δεν μπορούσε να νιώσει γίνονταν και λιγότερα, ώσπου από τέλος, ύστερα από έξη μήνες, δεν αίσθονότανε πια καμμία δυσκολία να παρκαλοούη και τους πιο δύσκολους καθηγητές. Η χήρα της ήταν άσυγκρατητή.

(Συνεχίζεται)

Το δέκατο πέμπτο αιώνα. Θάμωσαν και το ανάκτορο των Βιτελσμάχων και τέλεψαν την περιήγησή των γυρνώντας στα θαυμάσια περίχωρα και στα δροσάτα πάρκα που στολίζουν την πανωραία αυτή πολιτεία. «Ως τόσο τα μαθήματα άρχισαν και οι περίπατοι διακόπηκαν.

«Όσο περνούσε ο καιρός, τόσο και πιο ικανοποιημένος άπόμνε ο Τρύφωνας απ' τις μελέτες του. Κάθε βράδυ δοηόσσε την «Ελένη» με μαβαίνη γερμανικά και ή χήρα του ήταν δυνατή, γιατί κάθε μέρα έβλεπε πως ή μαθήτριά του τον περνούσε στην επιμέλεια.

Μία μέρα τον συνόδεψε στην Παιδαγωγική «Ακαδημία», που θα μιλούσε ένας περίφημος παιδαγωγός, μα με λύπη της ή «Ελένη» αναγκάστηκε να του δηλογοήσει, πως δεν ήταν άκριβη σε θέση να παρακολουθή, χωρίς σκοτεινά παρκαλοούη και διάλεξη με δες φορές είχε παρκαλοούησει σαν άκριβης μαθήματα από ταχτικούς καθηγητές της «Ακαδημίας», έμενε ικανοποιημένη, γιατί κάθε μέρα τα σημεία που δεν μπορούσε να νιώσει γίνονταν και λιγότερα, ώσπου από τέλος, ύστερα από έξη μήνες, δεν αίσθονότανε πια καμμία δυσκολία να παρκαλοούη και τους πιο δύσκολους καθηγητές. Η χήρα της ήταν άσυγκρατητή.

(Συνεχίζεται)

Το δέκατο πέμπτο αιώνα. Θάμωσαν και το ανάκτορο των Βιτελσμάχων και τέλεψαν την περιήγησή των γυρνώντας στα θαυμάσια περίχωρα και στα δροσάτα πάρκα που στολίζουν την πανωραία αυτή πολιτεία. «Ως τόσο τα μαθήματα άρχισαν και οι περίπατοι διακόπηκαν.

«Όσο περνούσε ο καιρός, τόσο και πιο ικανοποιημένος άπόμνε ο Τρύφωνας απ' τις μελέτες του. Κάθε βράδυ δοηόσσε την «Ελένη» με μαβαίνη γερμανικά και ή χήρα του ήταν δυνατή, γιατί κάθε μέρα έβλεπε πως ή μαθήτριά του τον περνούσε στην επιμέλεια.

Μία μέρα τον συνόδεψε στην Παιδαγωγική «Ακαδημία», που θα μιλούσε ένας περίφημος παιδαγωγός, μα με λύπη της ή «Ελένη» αναγκάστηκε να του δηλογοήσει, πως δεν ήταν άκριβη σε θέση να παρακολουθή, χωρίς σκοτεινά παρκαλοούη και διάλεξη με δες φορές είχε παρκαλοούησει σαν άκριβης μαθήματα από ταχτικούς καθηγητές της «Ακαδημίας», έμενε ικανοποιημένη, γιατί κάθε μέρα τα σημεία που δεν μπορούσε να νιώσει γίνονταν και λιγότερα, ώσπου από τέλος, ύστερα από έξη μήνες, δεν αίσθονότανε πια καμμία δυσκολία να παρκαλοούη και τους πιο δύσκολους καθηγητές. Η χήρα της ήταν άσυγκρατητή.

(Συνεχίζεται)

Το δέκατο πέμπτο αιώνα. Θάμωσαν και το ανάκτορο των Βιτελσμάχων και τέλεψαν την περιήγησή των γυρνώντας στα θαυμάσια περίχωρα και στα δροσάτα πάρκα που στολίζουν την πανωραία αυτή πολιτεία. «Ως τόσο τα μαθήματα άρχισαν και οι περίπατοι διακόπηκαν.

«Όσο περνούσε ο καιρός, τόσο και πιο ικανοποιημένος άπόμνε ο Τρύφωνας απ' τις μελέτες του. Κάθε βράδυ δοηόσσε την «Ελένη» με μαβαίνη γερμανικά και ή χήρα του ήταν δυνατή, γιατί κάθε μέρα έβλεπε πως ή μαθήτριά του τον περνούσε στην επιμέλεια.

Μία μέρα τον συνόδεψε στην Παιδαγωγική «Ακαδημία», που θα μιλούσε ένας περίφημος παιδαγωγός, μα με λύπη της ή «Ελένη» αναγκάστηκε να του δηλογοήσει, πως δεν ήταν άκριβη σε θέση να παρακολουθή, χωρίς σκοτεινά παρκαλοούη και διάλεξη με δες φορές είχε παρκαλοούησει σαν άκριβης μαθήματα από ταχτικούς καθηγητές της «Ακαδημίας», έμενε ικανοποιημένη, γιατί κάθε μέρα τα σημεία που δεν μπορούσε να νιώσει γίνονταν και λιγότερα, ώσπου από τέλος, ύστερα από έξη μήνες, δεν αίσθονότανε πια καμμία δυσκολία να παρκαλοούη και τους πιο δύσκολους καθηγητές. Η χήρα της ήταν άσυγκρατητή.

Πατρικά ημερονύκτια

ΣΤΟ ΠΕΤΑΧΤΑ

Χειμωνιάτικη ή προχθεινή Κυριακή.

—«Εβρεχε, έχιόνιζε και έκανε διαβολέμο κρύο.

—«Όσο κυκλοφορούσαν, φορούσαν βαρεία παλτά.

—Φαίνεται πως έρετος δεν πρόκειται να γνωρίσουμε «Ανοιξή.

—Με την κακοκαιρία έδούλεψαν ικανοποιητικά οι κινηματογράφοι της πόλεως.

—Τα έξοχικά κέντρα που είχαν κάνει έτοιμα έμεναν χωρίς την προτίμηση του κοινού.

—«Ετσι τα άρνια της σούβλας τα κοκκρέσια και τ'άλλα σχετικά Κυριακάτικα είδη και ηναλώθησαν από τους ιδιοκτήτες και τους σερίφρους τους.

—Από μάθη και μέχρι της 20ης Μαΐου επιτρέπεται το κυνήγι των τρυγόνων.

—Μά με το χειμώνα που έπικρατεί είναι άμφίβολο έάν θα περάσουν από χρονικό αυτό διάστημα τρυγόνια.

—«Αλλά αν θύν παρουσιάζουν οι δρόμοι τους όποιους ήνοιαν τα συνεργεία του ΟΤΕ για να τοποθετήσουν τα υπόγεια καλώδια.

—Καλόν θα είναι μετά την έπισκευή των καλωδίων να έπισκευάζονται και οι δρόμοι, όπως ήτο πρὸς της τοποθετίας.

ΤΟ ΜΕΡΙΣΜΑ Μ.Τ.Π.Υ.

«Ανακοινείται ότι πρὸς το ή καταβολή μερισμάτων τριμηνίας «Απρίλιου-Μαΐου-Ιουνίου 1956 Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων εις τους δικαιούχους.

(Εκ του Ταχυδρομείου)

Φαρμακεία

Διανοκτερεύοντα: Παπαδημητρίου «Αντών. Πλατ. Γεωργίου Α., Κομνηνός Γεωργ. Σταμ. Βουλγαρέας 35.

Συνταγή ΙΚΑ: Παπαδημητρίου «Αντ. Πλατ. Γεωργίου Α., Τσακίρης Διον. Κορίνθου 266, Μακρυγιάννης Παν. Μαζιώνας 77, Πουλιδας Παν. «Ανδρέου 95, Ραβζούλας «Ιω. Γερμανού 1, Δαδούλης Βασίλ. «Αν. Νικολάου 11, Βασιλόπουλος Γεωργ. «Αν. Νικολάου 65.

Τό Ραδιόφωνο

ΤΡΙΤΗ 10 'Απριλίου

ΣΤΑΘΜΟΣ ΠΑΤΡΩΝ (198 μ.)

12.30 'Ελληνικό πρόγραμμα, 13.10 έλαφρά συγκροτήματα, 13.35 ή ο-χρήστρα του σταθμού, 14.10 διάσημο δεξιόστυχο, 19.10 δίσκοι άκροατών, 19.40 δημοτικά τραγούδια, 20.10 μουσικό κοκτέιλ, 20.30 ή έκπομπή του «Αράου», 21.05 έλληνικές επιτυχίες, 22 έξνα τραγούδια, 23 τραγούδια του Βέλλα.

Ειδήσεις: 13.00, 20.50

ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ (412μ.)

7.50 'Ελληνική μουσική, 8.25 έλληνικές επιτυχίες, 10 παλιά μουσική, 12.30 έλληνες τραγουδιστές, 18 ή όρχηστρα του σταθμού, 13.45 δίσκοι, 17.15 μουσική που ζητήσαν, 19.10 έλληνικά ντουέττα, 19.30 θέατρο, 21 συντομία με τη μουσική, 23 όρχηστρες.

Ειδήσεις: 13.30, 14.45, 22.30.

7.30 'Ελαφρά πρόγραμμα, 10.10 έλληνικά τραγούδια, 13 ή όρχηστρα του σταθμού, 13.45 δίσκοι, 17.15 μουσική που ζητήσαν, 19.10 έλληνικά ντουέττα, 19.30 θέατρο, 21 συντομία με τη μουσική, 23 όρχηστρες.

Ειδήσεις: 13.30, 14.45, 22.30.

7.30 'Ελαφρά πρόγραμμα, 10.10 έλληνικά τραγούδια, 13 ή όρχηστρα του σταθμού, 13.45 δίσκοι, 17.15 μουσική που ζητήσαν, 19.10 έλληνικά ντουέττα, 19.30 θέατρο, 21 συντομία με τη μουσική, 23 όρχηστρες.

Ειδήσεις: 13.30, 14.45, 22.30.

7.30 'Ελαφρά πρόγραμμα, 10.10 έλληνικά τραγούδια, 13 ή όρχηστρα του σταθμού, 13.45 δίσκοι, 17.15 μουσική που ζητήσαν, 19.10 έλληνικά ντουέττα, 19.30 θέατρο, 21 συντομία με τη μουσική, 23 όρχηστρες.

Ειδήσεις: 13.30, 14.45, 22.30.

7.30 'Ελαφρά πρόγραμμα, 10.10 έλληνικά τραγούδια, 13 ή όρχηστρα του σταθμού, 13.45 δίσκοι, 17.15 μουσική που ζητήσαν, 19.10 έλληνικά ντουέττα, 19.30 θέατρο, 21 συντομία με τη μουσική, 23 όρχηστρες.

Ειδήσεις: 13.30, 14.45, 22.30.

7.30 'Ελαφρά πρόγραμμα, 10.10 έλληνικά τραγούδια, 13 ή όρχηστρα του σταθμού, 13.45 δίσκοι, 17.15 μουσική που ζητήσαν, 19.10 έλληνικά ντουέττα, 19.30 θέατρο, 21 συντομία με τη μουσική, 23 όρχηστρες.

Ειδήσεις: 13.30, 14.45, 22.30.

7.30 'Ελαφρά πρόγραμμα, 10.10 έλληνικά τραγούδια, 13 ή όρχηστρα του σταθμού, 13.45 δίσκοι, 17.15 μουσική που ζητήσαν, 19.10 έλληνικά ντουέττα, 19.30 θέατρο, 21 συντομία με τη μουσική, 23 όρχηστρες.

Ειδήσεις: 13.30, 14.45, 22.30.

7.30 'Ελαφρά πρόγραμμα, 10.10 έλληνικά τραγούδια, 13 ή όρχηστρα του σταθμού, 13.45 δίσκοι, 17.15 μουσική που ζητήσαν, 19.10 έλληνικά ντουέττα, 19.30 θέατρο, 21 συντομία με τη μουσική, 23 όρχηστρες.

Ειδήσεις: 13.30, 14.45, 22.30.

7.30 'Ελαφρά πρόγραμμα, 10.10 έλληνικά τραγούδια, 13 ή όρχηστρα του σταθμού, 13.45 δίσκοι, 17.15 μουσική που ζητήσαν, 19.10 έλληνικά ντουέττα, 19.30 θέατρο, 21 συντομία με τη μουσική, 23 όρχηστρες.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΑ

ΕΔΩ ΚΙ' ΕΚΕΙ

Παρακολούθησα το δρόμο ενός κοριτσιού ηλικίας δώδεκα χρονών. Οι γονείς του έχουν χωρίσει και έχουν έλθει και οι δύο σε δεύτερο γάμο. Και το χειρότερο είναι, πως και οι δύο μένουν στην ίδια συνοικία, αλλά ηλιοπορεύονται θανάσιμα.

Το κοριτσάκι μένει με τον πατέρα της, τη μητέρα και τα νέα αδελφάκια. Η μητέρα της, με τα παιδιά του νέου άνδρα της και τα νέα αδελφάκια της, «Όλα αυτά μαζί, γονείς και παιδιά μισούνται και το μίσος τους στρέφεται ιδιαίτερα εναντίον του άμωρου παιδιού που νιώθει τον έαυτο του μόνο, έρημο και εγκαταλελειμένο.

Στο σπίτι που μένει με τον πατέρα του, η μητέρα δίνει όλη τη στοργή της στα παιδιά της. Κι' αυτά, τα θέλουν όλα ίδια τους. Το δαυρό σαν έξνο, σαν υπέρτατα, και σαν μεγαλύτονη και σαν «παιδί του άνδρα από τον πρώτο του γάμο». Έτσι αναβάλλει και τα καθήκοντα της υπέρτατης.

«Όταν πηγαίνει να δει την πραγματική της υπέρτα, τις επιτίθενται με τη σειρά τους, τα έγκει αδελφάκια της. Φοβούνται ήμεις τους πάρη τη μανουλά και έτσι την δακρύουν από το σπίτι, με το βάρος και το άναλγη παιδικό τρόπο, που δεν διατηρεί προσηλυτική και τυπική.

Το καμμένο έκείνο κοριτσάκι, των δώδεκα χρονών, που έχει δύο «μπαμπάδες» στην πραγματικότητα δεν έχει κανένα. Και όποτε ένα πρόσωπο φιλικό, Μάρτυρας από την τρυφερή ηλικία βαδίζει τον Γολγοθά του μαρτυρίου που του έστησαν οι γονείς του. Τα άμαρτήματά τους κι' όλα τα καπρίσια τους τα πληρώνει ένα άδοξο παιδάκι. Και τα πληρώνει με τόσο πίκρα με τόσο άπέραντη έγκαταλελειψη.

Είναι κακό και δάσβριο να χωρίζουν δυο ανθρώπους, που άποφάσαν να ζήσουν μαζί και να περάσουν ανάμεσα τις θύλετες.

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

ΕΙΝΑΙ κακό και δάσβριο να χωρίζουν δυο ανθρώπους, που άποφάσαν να ζήσουν μαζί και να περάσουν ανάμεσα τις θύλετες.

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

ΕΙΝΑΙ κακό και δάσβριο να χωρίζουν δυο ανθρώπους, που άποφάσαν να ζήσουν μαζί και να περάσουν ανάμεσα τις θύλετες.

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

ΕΙΝΑΙ κακό και δάσβριο να χωρίζουν δυο ανθρώπους, που άποφάσαν να ζήσουν μαζί και να περάσουν ανάμεσα τις θύλετες.

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

ΕΙΝΑΙ κακό και δάσβριο να χωρίζουν δυο ανθρώπους, που άποφάσαν να ζήσουν μαζί και να περάσουν ανάμεσα τις θύλετες.

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

ΕΙΝΑΙ κακό και δάσβριο να χωρίζουν δυο ανθρώπους, που άποφάσαν να ζήσουν μαζί και να περάσουν ανάμεσα τις θύλετες.

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

ΕΙΝΑΙ κακό και δάσβριο να χωρίζουν δυο ανθρώπους, που άποφάσαν να ζήσουν μαζί και να περάσουν ανάμεσα τις θύλετες.

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

ΕΙΝΑΙ κακό και δάσβριο να χωρίζουν δυο ανθρώπους, που άποφάσαν να ζήσουν μαζί και να περάσουν ανάμεσα τις θύλετες.

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

ΕΙΝΑΙ κακό και δάσβριο να χωρίζουν δυο ανθρώπους, που άποφάσαν να ζήσουν μαζί και να περάσουν ανάμεσα τις θύλετες.

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

ΕΙΝΑΙ κακό και δάσβριο να χωρίζουν δυο ανθρώπους, που άποφάσαν να ζήσουν μαζί και να περάσουν ανάμεσα τις θύλετες.

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

ΕΙΝΑΙ κακό και δάσβριο να χωρίζουν δυο ανθρώπους, που άποφάσαν να ζήσουν μαζί και να περάσουν ανάμεσα τις θύλετες.

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

ΕΙΝΑΙ κακό και δάσβριο να χωρίζουν δυο ανθρώπους, που άποφάσαν να ζήσουν μαζί και να περάσουν ανάμεσα τις θύλετες.

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

ΕΙΝΑΙ κακό και δάσβριο να χωρίζουν δυο ανθρώπους, που άποφάσαν να ζήσουν μαζί και να περάσουν ανάμεσα τις θύλετες.

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

ΕΙΝΑΙ κακό και δάσβριο να χωρίζουν δυο ανθρώπους, που άποφάσαν να ζήσουν μαζί και να περάσουν ανάμεσα τις θύλετες.

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

ΕΙΝΑΙ κακό και δάσβριο να χωρίζουν δυο ανθρώπους, που άποφάσαν να ζήσουν μαζί και να περάσουν ανάμεσα τις θύλετες.

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

ΕΙΝΑΙ κακό και δάσβριο να χωρίζουν δυο ανθρώπους, που άποφάσαν να ζήσουν μαζί και να περάσουν ανάμεσα τις θύλετες.

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

ΕΙΝΑΙ κακό και δάσβριο να χωρίζουν δυο ανθρώπους, που άποφάσαν να ζήσουν μαζί και να περάσουν ανάμεσα τις θύλετες.

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

ΕΙΝΑΙ κακό και δάσβριο να χωρίζουν δυο ανθρώπους, που άποφάσαν να ζήσουν μαζί και να περάσουν ανάμεσα τις θύλετες.

και τις χαρές της ζωής. «Όταν όμως από τα πράγματα δημιουργηθεί άδύναμη ανάγκη που επιβάλλει το χωρισμό, έάν έχουν άποκτήσει παιδιά δεν πρέπει να ξαναπαντρεύονται. Και ιδιαίτερα έκείνους που έχει άναλάβει την προστασία των παιδιών, πρέπει να μείνι πιστός κοντά τους, μάννα και πατέρα μαζί. Δεν μ'ας χρωστάνε τίποτε και τα τραυμάτουμε, να τα θανατώσουμε και να ρίχνουμε καυτό μολύβι στο τρυφερό άνδρα της ηλικίας τους. Τα ψυχικά παιδικά τραύματα δεν θεραπεύονται εύκολα, βάζουν την σφραγίδα τους και βασιλεύουν άνετίηλα τα παιδιά. Το περιβάλλον τους μεταμορφώνει το χαρακτήρα, το μίσος φωλιάζει μέσα τους και όσο περνά ο καιρός, πληθαίνει με τάσεις γενικής έξάλωσης. Ίσως να μη νιώθουν τί κάνουν και τί καταστροφή δημιουργούν, όσοι άποφασίζουν για δικό τους κέφι, να παίξουν την τύχη των παιδιών τους. Οι λογισμοί και οι τίμιοι, οι δυνατόι της ζωής, μένουν έκεί που ή μοίρα τους τοποθετήσει. Άγωνίζονται μέχρι τέλειστατας πνοής για κάτι το όρατο, το ύψιλλο και το επιβεβλημένο. Δεν ρίχνουν τις άσπίδες, ούτε μολύνουν, που τους πληγώνει ή τους βάνε. Το διατηρούν σαν έλπίδα. Γιατί και όταν κανείς βρεθεί στην ανάγκη να άπαλλάξη από ένα πρόσωπο, πρέπει να διατηρή